

Men er det noget, man har bestemt fra Bruxelles? Jeg tror det ikke. Det bestemmer de i Reykjavik, i et land, der er 20 gange mindre end Danmark, og så er der nogle, der kommer og siger, at små lande kan ikke selv!

Senest har fru Lene Espersen jo selv set det nye udkast til vismandsrapporten, hvor vismændene også siger, at Danmark, som jo også er et lille land, svinger mellem gode og dårlige økonomiske tider, modsat de store lande i EU. Vi lever vores eget liv, vi kan selv. Men så har vi Det Konservative Folkeparti, som vil lave Danmark om til en delstat og dette Folketing om til et sogneråd, og det er da sørgeligt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Når jeg tog en kort bemærkning før, var det for at få afklaret, om det var det første eller det andet indlæg, fru Lene Espersen holdt, altså ordføreriindlægget eller indlægget i den første svarrunde, der skulle være gældende, og jeg synes altså, at det svar, der kom til mig, må betyde, at det er det sidste indlæg, vi skulle regne med. Det må så betyde, at De Konservative synes, at mere magt skal tilflyde Bruxelles.

Jeg kan godt se, der er masser af områder, siger fru Lene Espersen, hvor nationalstaterne selv kan klare ærterne. Men samtidig ønsker fru Lene Espersen at støtte Nicetraktaten, hvor det ser ud til, at man på 50 af 70 områder går fra enstemmighed til flertalsafgørelser, hvor de enkelte lande, herunder Danmark, altså fremover vil kunne stemmes ned ifølge de nye regler, hvor vi ikke kan stemmes ned i dag. Det er jo ikke at fremme den danske selvbestemmelsesret, det er at fjerne den danske selvbestemmelsesret, når vi på 50 ud af 70 områder vil kunne stemmes ned, hvad vi ikke kan i dag.

Derfor er det umiddelbart svært at finde den store sammenhæng i det, fru Lene Espersen ønsker at give et signal om her i dag, og det, hun reelt siger, hun vil foretage sig. Men afklaringen kommer måske på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Først til hr. Frank Dahlgaard om vismændene: Jeg synes, at det, der er væsentligst, og det, vi må citere i dag fra resumeet, der blev offentligt tilgængeligt kl. 09.30, er lige præcis, at grunden til, at vi har det så godt i Danmark, er jo, at vi har ført en fastkurspolitik, siden den borgerligt ledede regering indførte den i starten af 1980'er-

ne. Den fastkurspolitik er blevet videreført af de partier, der også – jeg skal lige i parentes bemærket erindre om det – anbefalede et ja den 28. september. Det, der er skyld i, at dansk økonomi har det godt, er, at vi fører en fastkurspolitik.

Med hensyn til Island vil jeg bare sige, at der er jo mange partier, der ofte ynder at bruge alle mulige meningsmålinger som udtryk for, i hvad retning vinden blæser. Island har det godt, ja, og det skal vi da være glade for, men nu ønsker den islandske befolkning altså også at blive medlem af EU, og jeg kan forstå, at problemet er, at der er lidt mangel på EU-positive partier i Island. Det er vist kun Fremskridtspartiet, som har den rette ånd, det er jo lidt den omvendte verden af Danmark, men man kan jo håbe, at der kommer nogle partier, der lytter til denne kraftige stemme fra befolkningen.

Og til slut til hr. Frank Dahlgaard: Det, jeg egentlig synes, vi kan være fælles om, er, at vi kan lære noget om fiskeripolitikken af Island. Det er den, der er grundlaget for, at Island er blevet så økonomisk rigt, som det er i dag, og jeg synes faktisk, det ville være godt med en debat her i Folketinget om, hvordan vi kan få fremmet den danske fiskeripolitik, så vi også begynder at tjene nogle flere penge på det område. For jeg er faktisk enig med hr. Frank Dahlgaard i, at her kan vi lære noget af Island.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Fru Lene Espersen var inde på, at i hele denne diskussion om de små og de store lande er det altså ikke et spørgsmål om, om Unionen udtømmer nationerne, men at man faktisk i dagens verden er i den situation, at der er opgaver, som man ikke kan løse inden for eget lands grænser. Derfor bliver man nødsaget til at give nogle fælles grænseoverskridende svar, og det er i virkeligheden med til at styrke den nationale identitet og de nationale muligheder, fordi risikoen for at få trukket tæppet væk under sig er mindre.

Det andet, jeg vil spørge fru Lene Espersen om, er i tilknytning til diskussionen om flertalsafgørelser. Er fru Lene Espersen ikke enig i, at det faktisk i et hav af tilfælde kan være en kæmpefordel af hensyn til den politiske indflydelse at have flertalsafgørelser i stedet for blokeringer? Eksempelvis kan vi bedre bekæmpe svindele, sikre miljøudviklingen og sikre f.eks. Øststøtten, uden at vi i hvert enkelt detalje, der skal ændres, skal have enstemmighed fra samtlige landes side.